

ဒန်ယလေကျမ်း - တစ်ရာတစ်ဆယ့်နှစ်

ဣရုမလေ၏ ပရောဖက်ပြုသင့်ကတေနိမိတ်များကို ဖော်ထုတ်ဖွင့်လှစ်ခြင်း -
မှတ်ပုံစံသမားမှ ၁၄၄,၀၀၀ ကို တံဆိပ်ခတ်သူအထံ

Jeff Pippenger
2024-03-02

ဘုရားသခင်သည် ထိုကလေးနှင့်အတူရှိတော်မူ၏။ သူသည် ကြီးပွားလာ၍ တောကနုတာရ၍
နထိုင်လျက် မှတ်ပုံစံသမားတစ်ဦး ဖြစ်လာ၏။ ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၂၁:၂၀။

ဣရုမလေသည် မှတ်ပုံစံသမားတစ်ဦးဖြစ်လာ၏။ ထိုအရာသည် စစ်ပွဲ၏ သင့်ကတေဖြစ်သကဲ့သို့၊
ရောမအပေါ်သို့ ဆောင်ကမ်းတော်မူသော အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာ တရားစီရင်ခံခြင်း၏ သင့်ကတေလည်း
ဖြစ်၏။

ဗာဗုလုန်ပြည်မှ ထွက်ပြေး၍ လွတ်မြောက်လာသောသူတို့၏ အသံသည်၊ ဇိအုန်၌
ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ လက်စားချတော်မူခြင်း၊ ကိုယ်တော်၏ဗိမာန်တော်အတွက်
လက်စားချတော်မူခြင်းကို ကြည့်ရန်ဖြစ်၏။ လေးသမားတို့ကို ဗာဗုလုန်တဘက်သို့
ခေါ်စုကပြောခဲ့။ လေးကိုတင်သောသူ အပေါင်းတို့၊ ထိုမျိုးကို ပတ်လည်ဝိုင်း၍ တပ်ချကပြောခဲ့။ ထိုမျိုး
တစ်ယောက်မျှ မလွတ်စေနှင့်။ သူမ၏ အကျင့်အတိုင်း သူမအား ပြန်၍ ဆပ်ကပြောခဲ့။
သူမပြုသမျှအတိုင်း သူမအား ပြောပြောခဲ့။ အကခြင်းမူကား၊ သူမသည် ထာဝရဘုရားကို
ဆန့်ကျင်၍လည်းကောင်း၊ ဣသရလေ၏ သန်ရှင်းတော်မူသောအရှင်ကို ဆန့်ကျင်၍လည်းကောင်း
မာန်ကံခြံသောကခြင်းဖြစ်၏။ ယရေမိ ၅၀:၂၈၊ ၂၉။

လေးသမားတို့သည် ဗာဗုလုန်အား သူမ၏ အကျင့်အလိုက် ပြန်လည်ဆပ်ပေးကခြင်း။
ထိုပြန်လည်ဆပ်ပေးခြင်းသည် မကပြုမိလာမည့် တနင်္ဂနွေနေ့ပေအောင်၊ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၈ ၏
ဒုတိယအသံနှင့်အတူ၊ ဗာဗုလုန်အပေါ် တဖြည်းဖြည်းတိုးတက်စွာ ဆောင်ရွက်သော အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာ
တရားစီရင်ခံခြင်း စတင်သောအခါ၌ စတင်လေသည်။

ထိုနောက် ကောင်းကင်မှ အခြားသော အသံတစ်သံကို ငါကပြောရ၏။ "ငါ၏လူတို့၊ သင်တို့သည် သူမ၏
အပြစ်များ၌ မပါဝင်ကပြုရန်နှင့် သူမ၏ ဘေးဒဏ်များကို မခံကပြုရန်၊ သူမထံမှ ထွက်ကပြောခဲ့။
အကခြင်းမူကား သူမ၏ အပြစ်များသည် ကောင်းကင်တိုင်အောင် ရောက်ရှိလာပြီ။
ဘုရားသခင်သည် သူမ၏ ဒုစရိုက်များကို သတိရတော်မူပြီ။ သူမသည် သင်တို့အား
ပြန်လည်ပြုသကဲ့သို့ သူမအား ပြန်လည်ပြောပြောခဲ့။ သူမ၏ အကျင့်များအတိုင်း
နှစ်ဆပြန်ပေးကပြောခဲ့။ သူမဖြည့်ခဲ့သော ခွက်၌ သူမအတွက် နှစ်ဆဖြည့်ကပြောခဲ့။ သူမသည်
မိမိကိုယ်ကို မည်မျှ ချီးမြှောက်ခဲ့သနည်း၊ မည်မျှ စည်းစိမ်ယစ်ပျော်စွာ အသက်ရှင်ခဲ့သနည်း၊ ထိုမျှပင်
သူမအား ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် ဝမ်းနည်းခြင်းကို ပေးကပြောခဲ့။ အကခြင်းမူကား သူမသည်
မိမိစိတ်နှလုံးထဲတွင်၊ 'ငါသည် မိဖုရားအဖြစ် ထိုင်လျက်ရှိ၏။ ငါသည် မုဆိုးမ မဟုတ်၊
ဝမ်းနည်းခြင်းကိုလည်း မည်သို့မျှ မမငြိရ' ဟု ဆိုလေ၏။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း 18:4-7။

ဣရုမလေနှင့် သူ၏မိခင် ဟာဂါရ်တို့သည် သားဦးအခွင့်အရေးကို အမွေဆက်ခံရခြင်းမှ တားဆီးခံရပြီး
နှင့်ထုတ်ခံခဲ့ရကပြောသည်။ ထိုသို့ဖြစ် မနာလိုမှသည် အစုစလမ်း၏ ပရောဖက်ဆိုင်ရာ
လုံဆော်အကခြင်းရင်း ဖြစ်လာပြီး စစ်မက်မှသည် သူတို့၏ ပရောဖက်ဆိုင်ရာ အလုပ်အကိုင်
ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ပထမဆုံး ဖော်ပြချက်တွင် စာရာက ဣရုမလေနှင့် သူ၏မိခင်အပေါ် ချမှတ်ခဲ့သော
"တားဆီးခြင်း" ကို ပါဝင်ဖော်ပြထားပြီး ထို "တားဆီးခြင်း" သည် ဘုရားသခင်၏
နှုတ်ကပတ်တော်တစ်လျှောက်လုံးနှင့် သမိုင်းတစ်လျှောက်လုံး၌ အစုစလမ်း၏ အဓိက ပရောဖက်ဆိုင်ရာ

လကခဏာတစ်ရပ် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဣရုမလေ၏ အနှယ်ဝင်များသည် လူရိုင်းများ ဖြစ်ကရိမည်ဖြစ်ပြီး သူတို့၏ လက်သည် လူတိုင်းကို ဆန့်ကျင်လျက်ရှိမည်ဟု ဆိုထားရာ၊ သူတို့၏ ရိုင်းပြဿနာ သဘာဝကို မငြိုးမျိုးနွယ်ဝင်ဖြစ်သော အာရဗေယျ တစ်မျိုးဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသည်။ ထိုသို့ဖြင့် ပထမနှင့် ဒုတိယ ဘေးဒုက္ခတို့၏ အစုစလမ်းစစ်မက်ကို အမျက်ထွက်သော မငြိုးများပေါ် စီးနင်းသော စစ်သည်တစ်မျိုးအဖြစ် ကိုယ်စားပြုပေးထားသည်။

အစုစလမ်းသည် နောက်မိုး၏ သတင်းစကားဖြစ်ပြီး ထိုကဏ္ဍနှင့် ဝဒေနာသုံးပါးသည် တိကျသောချောသော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ် လမ်းကဏ္ဍသုံးခုကို ကိုယ်စားပြုသည်မှာ အလွန်သင့်လျော်ပေသည်။ အကဏ္ဍမှာ နောက်မိုး၏ နည်းလမ်းမှာ "line upon line" ဖြစ်သောကဏ္ဍပင် ဖြစ်သည်။ ပထမ လမ်းကဏ္ဍနှစ်ခု၏ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်များကို အတူတကွ ပေါင်းစည်းသည့်အခါ၊ ၎င်းတို့သည် တတိယ ဝဒေနာ၏ လမ်းကဏ္ဍကို တည်ထောင်ပေးသည်။ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ် လမ်းကဏ္ဍ သုံးခုလုံးသည် တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်တို့ကို တံဆိပ်ခတ်သတ်မှတ်ခြင်း ကာလကို ဖော်ပြနေသည်။ ထိုလမ်းကဏ္ဍသုံးခုသည် နောက်မိုး သွန်းလောင်းခြင်းကာလကို ကိုယ်စားပြုကြသည်။ အကဏ္ဍမှာ ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက်တွင် တတိယ ဝဒေနာ ရောက်ရှိလာသောအခါ နောက်မိုးသည် အစက်အစက်ကျစ ပြောခဲ့သောကဏ္ဍပင် ဖြစ်သည်။

"နောက်မိုးသည် ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးတစ်အပေါ်သို့ ကျရောက်ရမည်။ အားကိုးသော ကောင်းကင်တမန်တစ်ပါးသည် ကောင်းကင်မှ ဆင်းလာရမည်ဖြစ်ပြီး မြေကြီးတစ်ခုလုံးသည် သူ၏ဘုန်းတန်ခိုးဖြင့် လင်းလက်ရမည်။" Review and Herald, April 21, 1891.

တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကာလသည်လည်း ၁၈၄၀ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၁ ရက်နေ့၌ စတင်၍ ၁၈၄၄ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၂ ရက်နေ့တွင် တတိယကောင်းကင်တမန် ရောက်ရှိလာခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်သော ကာလအားဖြင့်လည်း ကိုယ်စားပြုပေးထားသည်။ ထိုကာလကိုလည်း ဟဗကုကုပ် အခန်းကြီး တွင် ကိုယ်စားပြုပေးထားသည်။ မိလီလာရိုက် သမိုင်းသည် ဟဗကုကုပ် အခန်းကြီးကို ပြည့်စုံစေခဲ့ပြီး ထိုသို့ပြည့်စုံစေရာ၌ ၁၈၄၀ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၁ ရက်နေ့တွင် ကောင်းကင်တမန် ဆင်းသက်လာသည့်အချိန်မှ စတင်ခဲ့ကာ ၁၈၄၄ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၂ ရက်နေ့တွင် တတိယကောင်းကင်တမန် ရောက်ရှိလာသောအချိန်၌ အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။

ဟဗကုကုပ် အခန်း ၂ သည် ရူပါရုံ၏ အဆုံးကာလ၌ ထိုရူပါရုံသည် "စကားပြောမည်" ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၀၊ အခန်းငယ် ၃ ၌ ကောင်းကင်တမန်သည် အသံကျယ်စွာဖြင့် ကြွေးကဏ္ဍခဲ့သည် (စကားပြောခဲ့သည်)။ ထို့ပြင် ၁၈၄၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်နေ့၌လည်း ထိုတူညီသော ကောင်းကင်တမန်က "အချိန်သည် နောက်ထပ် မရှိတော့" ဟု ကျန်ဆိုခဲ့သည် (စကားပြောခဲ့သည်)။ ဟဗကုကုပ် အခန်း ၂၊ အခန်းငယ် ၁ တွင် ဖော်ပြထားသော ကင်းစောင့်သည် ၁၈၄၀ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ် ၁၁ ရက်နေ့၌ တည်ရှိနေသည်။ အကဏ္ဍမူကား ထိုအချိန်၌ပင် ကင်းစောင့်တို့သည် မိမိတို့၏အသံကို မျှင့်တင်ကပြသောကဏ္ဍပင် ဖြစ်သည်။

၁၈၈၈ ခုနှစ်၏ ပုန်ကန်မှုအတွင်းတွင် Sister White က ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၈ ၏ ကောင်းကင်တမန်ကို ကိုယ်စားပြုသည်ဟု သတ်မှတ်ထားပြီး ထိုကောင်းကင်တမန်သည် မိမိ၏ ဘုန်းတော်ဖြင့် မြေကြီးကို လင်းစေရန် ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်၌ ကင်းစောင့်သူများ (Jones နှင့် Waggoner) သည် မိမိတို့၏ "အသံများ" ကို တံပိုးကဲ့သို့ မျှောက်၍ ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးတော်အား ၎င်းတို့၏ ပြစ်မှားမှုများကို ပြောရန် ဟစ်ကြော်ကြား၏။ အကဏ္ဍမူကား ၎င်းတို့၏ သတင်းစကားသည် လာအိုဒီကီအတွက် သတင်းစကား ဖြစ်ခဲ့သောကဏ္ဍပင် ဖြစ်သည်။ ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက်နေ့တွင်—၁၈၈၈ ခုနှစ်၏ သမိုင်းက ပုံဆောင်ခဲ့သကဲ့သို့—သခင်သည် နောက်ဆုံးသော ကာလ၏ လူမျိုးတော်ကို ယရေမိ၏ ရှေးလမ်းဟောင်းများသို့ ပြန်လည် ဦးဆောင်တော်မူခဲ့၏။ ထိုနေ့ရော၌ ကင်းစောင့်သူများ၏ စကားကို

နားမထောင်ခဲ့ကြပြေ။ ကောင်းကင်တမန်၏ ဆင်းသက်လာခြင်းသည် ကင်းစောင့်သူများ၏ ပရောဖက်ပျောက်ဆိုင်ရာ ရောက်ရှိလာခြင်းကို အမှတ်အသားပေးခြင်း။

၁၈၄၀ ပြည့်နှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁၁ ရက်နေ့တွင် ရောက်ရှိလာသော “အသံ” သည် ကင်းစောင့်များအားဖြင့် ပေးပို့ခြင်းခံရသကဲ့သို့၊ ယရေမိအားလည်း မိမိ၏စိတ်ပျက်ခြင်းနောက်ပိုင်းတွင် ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ဘုရားသခင်အပေါ် အားကိုးကို ပြန်လည်ရရှိမည်ဆိုလျှင် သူသည် ဘုရားသခင်၏နှုတ်တော်ဖြင့်လိမ့်မည်ဟု ပြောကြားခဲ့ရသည်။ ကြံ့ကြံ့နေခဲ့သော ရူပါရုံသည် နောက်ဆုံးတွင် ၁၈၄၄ ပြည့်နှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၂၂ ရက်နေ့၌ ရောက်ရှိလာသောအခါ၊ ၎င်းသည် “ပြောဆို” ခဲ့သည်။ မိလာလိုက်တို့၏သမိုင်း၌ ပြည့်စုံခဲ့သော ဟဗကုကုပ် အခန်းကဏ္ဍ ၏ ကာလသည် တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်တို့ကို တံဆိပ်ခတ်ခြင်း၏ ကာလကို ဖော်ပြနေသည်။

၁၈၄၀ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၁ ရက်နေ့မှ ၁၈၄၄ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၂ ရက်နေ့အထိသော ကာလသည် နောက်ဆုံးမိုး ရွာသွန်းချိန်ဖြစ်သည့် တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်၏ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို ပုံဖော်ပြသနေကြောင်းကို အသိအမှတ်ပြုရန် အရေးကြီးသည်။ “စာကြောင်းပေါ်မှာ စာကြောင်း” ဟူသော နည်းလမ်းတော်အားဖြင့် နောက်ဆုံးမိုး၏ သတင်းစကားကို ခွဲခြားသတ်မှတ်ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ယင်းကို သိမြင်ရန် အရေးကြီးသည်။ တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်၏ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းဖြစ်သော ထူးခြားသည့် ကာလကို ပရောဖက်ပျောက်ဆိုင်ရာ လိုင်းများအတွင်း ထပ်တလဲလဲ ကိုယ်စားပြုဖော်ပြထားပြီး ဟဗကုကုပ် အခန်းကဏ္ဍ တွင်လည်း ထိုသို့ပင် ဖြစ်သည်။ ၎င်းအရာကို ဆစစတာ ဝိုက်က မိလာရိုက် သမိုင်း၌ ပြည့်စုံခဲ့ကြောင်း တိုက်ရိုက် သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည်။ ထို့ပြင် သူမသည် မိလာရိုက် သမိုင်းသည် တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်၏ သမိုင်းအတွင်း ထပ်မံ ပြန်လည်ဖြစ်ပေါ်ကြောင်းကိုလည်း အကျိပ်ကိမြီ သွန်သင်ထားသည်။

“ဒုတိယအကျိပ်ကိမြီကွဲပြားခြင်း၏အချိန်နှင့် သက်ဆိုင်သည်ဟု သူတို့က မှတ်ယူခဲ့ကြသော ပရောဖက်ပျောက်များနှင့် အပြန်အလှန်ယှက်နွယ်လျက်၊ သူတို့၏ မသေချောမှုနှင့် စောင့်မျှော်တန်လုပ်မှုရှိသော အခြေအနေနှင့် အထူးသင့်လျော်သည့် သွန်သင်ချက်တစ်ရပ် ပါဝင်လျက်ရှိခဲ့ပြီး ယခုအခါ သူတို့၏ နားလည်မှုအတွက် မရှင်းလင်းသေးသောအရာသည် သင့်တော်သောအချိန်ရောက်လျှင် ထင်ရှားပေါ်လွင်လာမည်ဟူသော ယုံကြည်ခြင်း၌ စိတ်ရှည်စွာ စောင့်ဆိုင်းကရိန် သူတို့ကို အားပေးခဲ့သည်။”

ဤပရောဖက်ပျောက်များအနက် တစ်ခုမှာ ဟဗကုကုတ် ၂:၁-၄ ဖြစ်၏။ “ငါသည် ငါ၏ကင်းမမြတ်ရာအရပ်၌ ရပ်နေမည်၊ မျှော်စင်ပေါ်၌ ကိုယ်ကိုတင်ထား၍၊ ကိုယ်တော်သည် ငါ့အား အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူမည်ကို၎င်း၊ ငါသည် ဆုံးမခြင်းခံရသောအခါ အဘယ်သို့ ပြန်လျှောက်ရမည်ကို၎င်း စောင့်ကြည့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား ပြန်လည်မိန့်တော်မူ၍၊ ဗျာဒိတ်ကို ရေးမှတ်လေ့၊ ဖတ်သောသူသည် ပြောနိုင်အောင် ကျောက်ပြားများပေါ်တွင် ထင်ရှားစွာ ရေးလေ့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုဗျာဒိတ်သည် ချိန်းချက်ထားသောအချိန်အတွက်သာ ဖြစ်သေး၏။ သို့ရာတွင် အဆုံးကာလ၌ ထင်ရှားစွာ ပြောလိမ့်မည်၊ မုသာမဟုတ်။ နှောင့်နှေးသကဲ့သို့ ထင်ရလျှင်ပင် ထိုအရာကို စောင့်လေ့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအရာသည် အကယ်စင်စစ် ရောက်လာလိမ့်မည်၊ နှောင့်နှေးမည်မဟုတ်။ ကြည့်ရှုလေ့၊ မာနမငြိသောသူ၏ စိတ်ဝိညာဉ်သည် သူ့အတွင်း၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းမရှိ၊ သို့သော် ဖြောင့်မတ်သောသူသည် မိမိ၏ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။”

“၁၈၄၂ ခုနှစ်ကပင် ဤပရောဖက်ပျောက်၌ပေးထားသော ‘မငြိကွင်းကို ရေးမှတ်၍၊ ဖတ်သောသူသည် ပြောနိုင်စေခြင်းငှာ ပြားများပေါ်၌ ထင်ရှားစွာ ရေးလေ့’ ဟူသော ညွှန်ကြားချက်သည် ချားလ်စ် ဖစ်ချ်အား ဒံယလေကျမ်းနှင့် ဗျာဒိတ်ကျမ်း၏ မငြိကွင်းများကို ရှင်းလင်းဖော်ပြရန် ပရောဖက်ပရိယားတစ်စောင် ပြင်ဆင်စေခဲ့သည်။ ဤဇယားကို ထုတ်ဝေခြင်းသည်

ဟဗကုကုတ်အား ပေးထားသော အမိန့်တော်၏ ပြည့်စုံခြင်းတစ်ရပ်ဟု မှတ်ယူခဲ့ကပြန်သည်။ သို့ရာတွင် ထိုအချိန်၌ မည်သူမျှပင် ထိုပရောဖက်ပျံ့နှံ့တစ်ခုတည်းအတွင်း မပြောကွင်းပြောစုံလာမှီ၌ ထင်ရှားသော နှောင့်နှေးခြင်းတစ်ရပ်—စောင့်ဆိုင်းရသော ကာလတစ်ရပ်—ကိုလည်း ဖော်ပြထားကခြင်း သတ်မပျံ့ကခြေ။ စိတ်ပျက်ခြင်းနောက်ပိုင်းတွင် ဤကျမ်းပိုဒ်သည် အလွန်အမိပုဟယ်ထင်ရှားလာ၏— ‘အကခြင်းမူကား ထိုမပြောကွင်းသည် သတ်မှတ်ထားသော အချိန်အတွက်သာ ဖြစ်သေး၏။ သို့သော် အဆုံး၌ ထိုမပြောကွင်းသည် မိန့်ဆိုလိမ့်မည်။ မုသာမဟုတ်။ နှောင့်နှေးသကဲ့သို့ ထင်ရှားလည်း ထိုအရာကို စောင့်လော့။ အကခြင်းမူကား ၎င်းသည် သဘောတရား ရောက်လာလိမ့်မည်။ နှောင့်နှေးမည်မဟုတ်... ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား မိမိ၏ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။’

ဧကလေး၏ ပရောဖက်ပျံ့နှံ့အချိန်သည်လည်း ယုံကြည်သူတို့အတွက် ခွန်အားနှင့် နှစ်သိမ့်မှု၏ အရင်းအမြစ်တစ်ရပ် ဖြစ်ခဲ့သည်။ “ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ထံသို့ ရောက်လာ၍ မိန့်တော်မူသည်မှာ၊ အချင်း လူသား၏သား၊ ကုသရလေပည့်၌ သင်တို့၌ ရှိသော ထိုစကားပုံကား အဘယ်သို့နည်း။ ‘နရေကများ ကပြမပြုလျက်ရှိ၏။ ရူပါရုံအပေါင်းသည်လည်း ပျက်ကွက်၏’ ဟု ဆိုကခြေ။ ထိုကခြင်း သူတို့အား ပြောလော့၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား... နရေကများသည် နိုးကပ်လာပီ၊ ရူပါရုံအပေါင်း၏ အကျိုးသက်ရောက်ခြင်းလည်း ရောက်လာပီ... ငါသည် မိန့်မည်။ ငါမိန့်သော နှုတ်ကပတ်တော်သည် ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ထိုအမှုသည် နောက်တစ်ဖန် မကပြမပြုတော့။” “ကုသရလေအမျိုးအိမ်သားတို့က၊ ‘သူမပြောကွင်း ရူပါရုံသည် နှောင့်ကာလများစွာအတွက် ဖြစ်၏။ သူသည် ဝေးကွာသော ကာလတို့အကခြင်းကို ပရောဖက်ပျံ့နှံ့ ဟု ဆိုကခြေ။ ထိုကခြင်း သူတို့အား ပြောလော့၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏ နှုတ်ကပတ်တော်တစ်စုံတစ်ခုမျှ နောက်တစ်ဖန် မကပြမပြုရတော့။ ငါပြောခဲ့သော နှုတ်ကပတ်တော်သည် အကယ်ပင် အမှုဖြစ်လိမ့်မည်။” ဧကလေး ၁၂:၂၁-၂၅၊ ၂၇၊ ၂၈။ The Great Controversy, 391-393.

မိလာလိုက်များသည် မိမိတို့ကိုယ်ကို ကညာဆယ်ဦး၏ဥပမာတော်နှင့် ဟဗကုကုတ် အခန်းကျိပ် ကို ပြည့်စုံစေသူများအဖြစ်သာမက မပြောကွင်းကပြည့်မဟုတ်၊ မိမိတို့သည် ဤပရောဖက်ပျံ့နှံ့မှုကို ပြည့်စုံစေခဲ့ကြသည့် ထိုသမိုင်းကခြင်းပင်လျှင် “ရူပါရုံအပေါင်း၏ အကျိုးသက်ရောက်မှု” ပြည့်စုံမည့် တိကျသည့် ထိုသမိုင်းကခြင်းတစ်ခုတည်းကို ယဇေကျလေက သတ်မှတ်ဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်သည်ကိုလည်း မပြောကွင်းစေရန် ဦးဆောင်ခြင်းခံခဲ့ကပြန်သည်။ တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်ကို တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို ကိုယ်စားပြုသော သမိုင်းကခြင်းလိုင်းသည် ရူပါရုံအပေါင်း၏ အကျိုးသက်ရောက်မှု ပြည့်စုံသည့်နရောပင် ဖြစ်သည်!

နောက်မိုး၏ကာလနှင့် တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်တို့၏ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို ကိုယ်စားပြုသော လိုင်းများကို အတူတကွ ယူဆောင်တင်ပြထားခြင်းမှာ၊ ပရောဖက်ပျံ့နှံ့သော သမိုင်းသည် မပြောကွင်းမလဲ အယ်လ်ဖာနှင့် အိုမီဂါ၏ အမှတ်လက္ခဏာကို ဆောင်ထားကခြင်းကို တည်ထောင်ပြောရန် ဖြစ်သည်။

မိလာရိုက်တို့၏ သမိုင်းသည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၀ ထဲရှိ ကောင်းကင်တမန်၏ အသံဖြင့် အစပျံ့၍၊ ထိုတူညီသော အသံဖြင့်ပင် အဆုံးသတ်သည်။ ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက်သည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၈ ထဲရှိ ပထမအသံဖြင့် အစပျံ့၍၊ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၈ ထဲရှိ ဒုတိယအသံဖြင့် အဆုံးသတ်သည်။ ဟဗကုကုတ်ကျမ်း အခန်း ၂ သည် ကင်းစောင့်တို့၏ အသံဖြင့် အစပျံ့၍၊ ယရေမိ၏ ကင်းစောင့်၏ အသံဖြင့် အဆုံးသတ်သည်။ ပထမဘေးသည် မိုဟာမက်ဖြင့် အစပျံ့၍၊ မိုဟာမက် ဒုတိယဖြင့် အဆုံးသတ်သည်။ ဒုတိယဘေးသည် အစုစလာမ်၏ ကောင်းကင်တမန် လေးပါးကို လွှတ်ခြင်းဖြင့် အစပျံ့၍၊ အစုစလာမ်ကို ချုပ်တည်းခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်သည်။

နောက်မိုးဖွဲ့သော နည်းစနစ်သည် ဟရောယ၏ “တစ်ကခြားပေါ်တစ်ကခြား” နည်းစနစ်ပင်ဖြစ်ပြီး နောက်မိုး၏ သတင်းစကားကို ခွဲခြားသိမိမြဲ တည်ထောင်ရန် အတူတကွ ချိတ်ဆက်စုစည်းထားသော ထိုအကခြားအရာလှိုင်းများတွင် အယ်ဖာနှင့် အိုမဂေါ၏ လက္ခဏာအမှတ်အသားကို မလွဲမသွေ ပါဝင်လျက်ရှိသည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၉ ၏ ပထမအမဏ်ဂလာသည် မိုဟာမက်ဖွဲ့ စတင်၍ မိုဟာမက် ဒုတိယဖွဲ့ အဆုံးသတ်သည်။ ထိုကာလကို စစ်ပွဲအမျိုးအစား နှစ်မျိုးဖွဲ့ ပိုင်းခြားထားပြီး ပထမတစ်မျိုးမှာ အဘဘကရ်နှင့်အတူ အလေးအနက် စတင်လာသော ရောမအပေါ် စည်းကမ်းမဲ့ တိုက်ခိုက်မှုများဖြစ်ပြီး ထိုနောက် အစုစလမ်း၏ ပထမဆုံး စနစ်တကျ စစ်ဆင်ရေးကို ပြီးစီးစေခဲ့သော နှစ်တစ်ရာငါးဆယ်ကျ ကာလတစ်ခု ရှိခဲ့သည်။

တစ်ရာငါးဆယ်နှစ်ကို “ငါးလ” ဟူသော အချိန်ဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဖွဲ့ ကိုယ်စားပြုထားသည်။ ဒုတိယအမဏ်ဂလာသည်လည်း သုံးရာကိုးဆယ်တစ်နှစ်နှင့် ဆယ်ငါးရက် ဟူသော အချိန်ဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသည်။ ထိုကခြား ပထမနှင့် ဒုတိယအမဏ်ဂလာတို့၏ ပရောဖက်ဆိုင်ရာ ဖွဲ့စည်းပုံသည် အဆုံးကို အစနှင့် ချိတ်ဆက်ဖော်ပြထားသဖြင့်၊ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းနှင့် သီးသန့်သတ်မှတ်ထားသော အချိန်ကာလတစ်ရပ်အကခြား ပိုင်းခြားမှုတစ်ရပ် ပါဝင်လျက်ရှိသည်။ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းလုပ်ငန်းစဉ်ကို ပထမအမဏ်ဂလာ၏ သမိုင်းအစပိုင်းတွင် ကိုယ်စားပြုဖော်ပြထားပြီး ၎င်းကို ဒုတိယအမဏ်ဂလာ၏ အဆုံးပိုင်းတွင်လည်း ကိုယ်စားပြုဖော်ပြထားသည်။

အခန်းငယ် ၄ ၌ ဖော်ပြထားသော တံဆိပ်ခတ်ခြင်းနောက်တွင်၊ ပထမအမဏ်ဂလာတွင် “ငါးလ” (တစ်ရာငါးဆယ်နှစ်) ရှိသည်။ ထို “ငါးလ” ကို နှစ်ကျိမ္မာ သတ်မှတ်ဖော်ပြထားပြီး တစ်ကျိမ္မာမှာ အခန်းငယ် ၅ ၌ဖော်ပြ၍၊ နောက်တစ်ကျိမ္မာမှာ အခန်းငယ် ၁၀ ၌ ဖော်ပြသည်။ ဒုတိယအမဏ်ဂလာတွင် ၁၈၄၀ ပြည့်နှစ် ဩဂုတ် ၁၁ ရက်မှ ၁၈၄၄ ပြည့်နှစ် အောက်တိုဘာ ၂ ရက်အထိ တံဆိပ်ခတ်ခြင်း လုပ်ငန်းစဉ်၏ အရှေ့၌ ရှိနေသောအရာမှာ အခန်းငယ် ၁၅ ၌ ပါရှိသော “နာရီ၊ နှစ်၊ လ၊ နှစ်” (သုံးရာကိုးဆယ်တစ်နှစ်နှင့် တစ်ဆယ်ငါးရက်) ၏ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဖွဲ့ဖြစ်သည်။ တစ်ဆက်တည်းသော မျဉ်းကခြားတစ်ကခြားအဖြစ်၊ ပဉ္စမနှင့် ဆဋ္ဌမ တံပိုးတို့သည် တံဆိပ်ခတ်ခြင်း လုပ်ငန်းစဉ်၏ ဥပမာဖော်ပြချက်တစ်ခုဖြစ်၍ အစပုဂ္ဂိုလ် အဆုံးသတ်ကပြသည်။

မျဉ်းနှစ်ကခြားအဖြစ် “မျဉ်းပေါ် မျဉ်း” ဟု အသုံးပြုသောအခါ၊ ပထမ မိုဟာမက်နှင့် ဒုတိယ မိုဟာမက်တို့ဖွဲ့ မှတ်သားထားသော အစနှင့် အဆုံးကို ထိုမျဉ်းများက သတ်မှတ်ပြောပြသည်။ “မျဉ်းပေါ် မျဉ်း” အရာ၊ ထိုမျဉ်းတစ်ကခြားစီ၌ အချိန်ဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ရပ်စီ ပါရှိသဖြင့်၊ မျဉ်းတစ်ကခြားစီအတွင်း ကာလပိုင်းနှစ်ရပ်စီ ရှိကခြားကိုလည်း ၎င်းတို့က ဖော်ထုတ်ပြောပြသည်။ ပထမ အမဏ်ဂလာ၏ သမိုင်း၌ အစုစလမ်းသည် ရောမကို “နာကျင်စေ” ရမည်ဖြစ်ပြီး ဒုတိယ အမဏ်ဂလာ၌မူ ရောမကို “သတ်” ရမည်ဖြစ်သည်။ ပထမ အမဏ်ဂလာသည် လုံ၊ ဓားနှင့် မျဉ်းတို့၏ စစ်ပွဲဖြစ်ခဲ့ပြီး ဒုတိယ အမဏ်ဂလာ၌မူ သနော့တိုက်ခိုက်မှုကို စစ်လက်နက်အဖြစ် မိတ်ဆက်လာခဲ့သည်။

“အခန်းငယ် ၁၀။ သူတို့၌ ကင်းမီးကြောက်တို့၏ အမီးကဲ့သို့သော အမီးများရှိ၍၊ သူတို့၏ အမီးများအတွင်း၌ ဆူးချက်များလည်း ရှိကခြား။ ထိုပင် သူတို့၏ အာဏာသည် လူတို့ကို ငါးလတိုင်တိုင် ထိခိုက်စေနိုင်သော အာဏာဖြစ်၏။ ၁၁။ ထိုသူတို့အပေါ်၌ အုပ်စိုးသော မင်းတစ်ပါးရှိ၏။ ထိုမင်းသည် အနက်မရှိသော တွင်း၏ ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်၏။ သူ၏ အမည်မှာ ဟဗေဗြာသာဖွဲ့ အဘဒုဒုန် ဟု ခေါ်ကပြီ၊ ဂရိဘာသာဖွဲ့ကား အာပေါလျန် ဟု အမည်ရှိ၏။”

“ဤမျှအထိ Keith သည် ပထမ တံပိုးငါးလုံးမှတ်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ဥပမာများကို ကျွန်ုပ်တို့အား ပေးအပ်လာခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ယခုအခါ ကျွန်ုပ်တို့သည် သူနှင့် ခွဲခွာ၍၊ ဤနရာ၌ မိတ်ဆက်ထားသော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ အင်္ဂါရပ်သစ်တစ်ရပ်ဖြစ်သည့် ပရောဖက်ဆိုင်ရာ ကာလသတ်မှတ်ချက်များကို လက်တွဲအသုံးပြုခြင်းသို့ ဆက်လက် တိုးဝင်ရမည်ဖြစ်သည်။

“သူတို့၏ တန်ခိုးသည် လူတို့ကို ငါးလပတ်လုံး နာကျင်စေရန် ဖြစ်၏။—၁။ မေးခွန်းတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်လာသည်မှာ၊ သူတို့သည် ငါးလပတ်လုံး အဘယ်လူတို့ကို နာကျင်စေရန် ဖြစ်သနည်း။—သဘောသည်မှာ၊ နောက်မှ သူတို့သတ်ဖြတ်ရမည့် ထိုလူတို့ကိုပင် ဖြစ်သည် (အပိုဒ် ၁၅ ကိုကြည့်ပါ)။ ‘လူတို့၏ သုံးပုံတစ်ပုံ’ ဟူသည်မှာ ရောမအင်ပါယာ၏ သုံးပုံတစ်ပုံ၊ တနည်းအားဖြင့် ၎င်း၏ ဂရိပိုင်းခွဲကို ဆိုလိုသည်။”

“၂။ သူတို့၏ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်းအမှုကို မည်သည့်အချိန်တွင် စတင်ရမည်နည်း။ အခန်းငယ် ၁၁ သည် ထိုမေးခွန်းကို ဖြေကပြားထားသည်။”

“(၁) ‘သူတို့အပေါ်၌ မင်းကြီးတစ်ပါးရှိ၏။’ မိုဟမမက်သဆိုးသည့်အချိန်မှစ၍ ဆယ့်သုံးရာစု၏ အဆုံးနီးပါးအထိ၊ မိုဟမမဒ်ဘာသာဝင်များသည် ခေါင်းဆောင်အများအပြား၌ အစုအဖွဲ့အမျိုးမျိုးအဖွဲ့ ကွဲပြားလျက်ရှိပြီး သူတို့အားလုံးအပေါ်သို့ ချဲ့ထွင်တည်ရှိသော အထွေထွေ အရပ်ဘက်အစိုးရတစ်ရပ်မျှ မရှိခဲ့က။ ဆယ့်သုံးရာစု၏ အဆုံးနီးပါးတွင်၊ အော့သမန်သည် နောက်ပိုင်းတွင် အော့တိုမန်အစိုးရ၊ သို့မဟုတ် အင်ပါယာဟု လူသိများလာသော အစိုးရတစ်ရပ်ကို တည်ထောင်ခဲ့ပြီး ထိုအစိုးရသည် ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုးလာကာ အဓိက မိုဟမမဒ်ဘာသာဝင် မျိုးနွယ်စုအားလုံးအပေါ်သို့ ချဲ့ထွင်ရောက်ရှိသွားပြီး သူတို့ကို ကြီးမြားသော ဘုရင်စနစ်တစ်ရပ်အောက်၌ တစ်စုတစ်စည်းတည်းဖြစ်အောင် စုစည်းပေါင်းစည်းခဲ့သည်။”

“(၂) မင်းကြီး၏အကျင့်လကုခဏာ။ ‘အနက်ဆုံးမဲ့အောက်ထဲ၏ ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်သောသူ။’ ကောင်းကင်တမန်ဟူသည်မှာ သတင်းပို့သူ၊ အမှတ်တံဆိပ်ဆောင်သူကို ဆိုလိုပြီး၊ ကောင်းသောသူလည်းဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့ မကောင်းသောသူလည်းဖြစ်နိုင်သည်။ ထို့ပင် အစဉ်အမပြ ဝိညာဉ်သတုတဝါတစ်ပါးကိုသာ ဆိုလိုသည်မဟုတ်။ ‘အနက်ဆုံးမဲ့အောက်ထဲ၏ ကောင်းကင်တမန်’ ဟူသည်ကား၊ ထိုအနက်ဆုံးမဲ့အောက်ကို ဖွင့်လှစ်သောအခါ ထိုမှပေါ်ထွက်လာသော ဘာသာရေး၏ အကျိုးအကဲအမှတ်တံဆိပ်ဆောင်၊ သို့မဟုတ် အဓိကဝန်ကြီးကို ဆိုလိုသည်။ ထိုဘာသာရေးမှာ မိုဟမမဒ်ဘာသာဖြစ်ပြီး၊ စူလတန်သည် ယင်း၏ အဓိကအမှတ်တံဆိပ်ဆောင်ဖြစ်သည်။ စူလတန် သို့မဟုတ် grand Seignior ဟု မခွဲခွဲဘဲ ခေါ်ဝေါ်ကပြည့်အတိုင်း၊ သူသည် အမေရိကန် ဆိုဒါ၊ သို့မဟုတ် ယဇ်ပုရဇာဟိတ်မင်းလည်း ဖြစ်၍၊ မိမိကိုယ်တိုင်၌ အမေရိကန်ဆိုင်ရာ ဝိညာဉ်ရေးဂုဏ်သိက္ခာကို လက်အာဏာ၏ အမေရိကန်အာဏာနှင့် ပေါင်းစည်းထားသူဖြစ်သည်။—World As It Is, p.361.”

“(၃) သူ၏အမည်။ ဟမ္မေဒြာသာ၌ ‘Abaddon’ ဟူ၍၊ ဖျက်ဆီးသူဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ ဂရိဘာသာ၌ ‘Apollyon’ ဟူ၍၊ အမေရိယုတ်သတ်ဖြတ်သူ၊ သို့မဟုတ် ဖျက်ဆီးသူဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ ဘာသာစကားနှစ်မျိုး၌ ကွဲပြားသောအမည်နှစ်ခုရှိနေခြင်းအားဖြင့်၊ ဤနရာတွင် ကိုယ်စားပြုပေးပြည့်သည်မှာ ထိုအာဏာ၏ အမည်မဟုတ်ဘဲ ၎င်း၏ သဘာဝသဘာဝဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ဘာသာစကားနှစ်မျိုးလုံး၌ ဖော်ပြထားသကဲ့သို့၊ သူသည် ဖျက်ဆီးသူဖြစ်၏။ ထိုသဘာဝသဘာဝသည် အော်တိုမန်အစိုးရ၏ အမေရိကန်ခွဲသော လကုခဏာပင်ဖြစ်၏။”

“သို့ရာတွင် အော့သမန်သည် ဂရိအင်ပါယာအပေါ် မိမိ၏ ပထမဆုံးတိုက်ခိုက်မှုကို မည်သည့်အချိန်တွင် စတင်ပြုလုပ်ခဲ့သနည်း။—ဂစ်ဘွန်၏ *Decline and Fall* စသည်တို့အရ၊ ‘အော့သမန်သည် နိုကိုမီဒီယာ၏ နယ်မြေထဲသို့ ၁၂၉၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၇ ရက်နေ့တွင် ပထမဆုံး ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။”

စာရေးသူအချို့၏ တွက်ချက်မှုများသည် ထိုကာလအပိုင်းအခြားကို အော်တိုမန်အင်ပါယာ၏ အုတ်မြစ်တည်ရာမှ စတင်ရမည်ဟု ယူဆချက်အပေါ် အခြေပြုထားကြောင်းလည်း၊ ထိုသို့သော ယူဆချက်မှာ ထင်ရှားစွာ အမှားဖြစ်သည်။ အကဲဖြတ်မှုမှာ သူတို့၌ မင်းတစ်ပါး ရှိရမည်သာမက၊

လူတို့ကို ငါးလတိုင်တိုင် ညှဉ်းဆဲရမည်လည်း ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ညှဉ်းဆဲသူတို့၏ ပထမဆုံး တိုက်ခိုက်မှု မတိုင်မီ ညှဉ်းဆဲခြင်း၏ ကာလသည် မစတင်နိုင်ပေ။ ထိုပထမဆုံး တိုက်ခိုက်မှုသည် အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သကဲ့သို့ ၁၂၉၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင် ၂၇ ရက် ဖြစ်သည်။

“ဤအစပျောက်အပေါ် အခြေခံ၍ ဆက်လက်ပုဂ္ဂိုလ်ထားသော တွက်ချက်မှုကို J. Litch ရေးသား၍ 1838 ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေခဲ့သော Christ's Second Coming, etc. ဟူသော စာအုပ်တစ်အုပ်တွင် ဖော်ပြထားသည်။

“ထိုသူတို့၏တန်ခိုးသည် လူတို့ကို ငါးလကပြုအောင် နာကျင်စေရန်ဖြစ်၏။’ ထိုအတိုင်းပင် သူတို့၏ အပိုင်းခြားသည် ဆက်လက်ခဲ့သည်။ အစဉ်မပြတ် လုယက်ဖျက်ဆီးမှုများအားဖြင့် ညှဉ်းဆဲရန်ဖြစ်သော်လည်း၊ နိုင်ငံရေးအရ သူတို့ကို သတ်ဖြတ်ရန်မဟုတ်။ ‘ငါးလ’ ဟူသည် တစ်လလျှင် ရက်သုံးဆယ်ဖြင့်တွက်လျှင် ရက်တစ်ရာငါးဆယ် ဖြစ်သည်။ ထိုရက်များသည် သင့်ကတေဆန်သောကြောင့် နှစ်တစ်ရာငါးဆယ်ကို ဆိုလိုသည်။ အဲဒီ ၁၂၉၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင် ၂၇ ရက်မှ စတင်တွက်လျှင် နှစ်တစ်ရာငါးဆယ်သည် ၁၄၄၉ ခုနှစ်သို့ ရောက်သည်။ ထိုကာလတစ်လျှောက်လုံးတွင် တူရကီတို့သည် ဂရိအင်ပါယာနှင့် မရပ်မနားနီးပါးသော စစ်ပွဲအတွင်း ပါဝင်နေခဲ့ကြပြန်လည်း၊ ထိုအင်ပါယာကို မအောင်နိုင်ခဲ့ကြပေ။ သူတို့သည် ဂရိပြည်နယ်အများအပြားကို သိမ်းယူကာ ထိန်းသိမ်းထားခဲ့ကြပြန်လည်း၊ ကွန်စတန်တီနီပယ်၌ ဂရိတို့၏ လွတ်လပ်ရေးသည် ဆက်လက်တည်ရှိနေဆဲဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ၁၄၄၉ ခုနှစ်၊ ထိုနှစ်တစ်ရာငါးဆယ်၏ အဆုံးသတ်၌ ပြောင်းလဲမှုတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ ထိုသမိုင်းကို နောက်ဆက်တွဲ တံပိုးအောက်တွင် တွေ့ရလိမ့်မည်။” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 505-507.

ယူရိယား စမစ်သည် ယောရဒန် လစ်ချ်၏ တစ်ရာငါးဆယ်နှစ်ဆိုင်ရာ တွက်ချက်မှုကို ကိုးကားထားပြီး ထိုကာလပြီးဆုံးသောအခါ နောက်တံပိုးတွင် ဖော်ပြထားသော သုံးရာကိုးဆယ်နှစ်နှင့် ဆယ်ငါးရက်ဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပျောက်၏ အစပျောက်တစ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ အချိန်ပရောဖက်ပျောက် နှစ်ရပ် အပိုအလှန် ဆက်နွယ်နေသည့် ဤအရာနှစ်ခုနှင့် ပတ်သက်၍ လစ်ချ်၏ ခန့်မှန်းချက်အပေါ် မှတ်ချက်ပြုရာတွင် Sister White သည် အောက်ပါအတိုင်း မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်။

“၁၈၄၀ ခုနှစ်တွင် ပရောဖက်ပျောက်၏ ထူးခြားသော ပြည့်စုံခြင်းတစ်ခုက အများပြည်သူတို့အကျဉ်း ကျယ်ပြန့်သော စိတ်ဝင်စားမှုကို လှုံ့ဆော်ခဲ့သည်။ ထိုမတိုင်မီ နှစ်နှစ်က၊ ဒုတိယအင်္ဂလိပ်-တူရကီစစ်ပွဲကို ဟောပြောနေသော အဓိကဓမ္မဆရာများအနက် တစ်ဦးဖြစ်သော Josiah Litch သည် ဩဇာဒိတ်ကျမ်း ၉ အကြောင်း ဖော်ပြရင်းလင်းချက်တစ်စောင်ကို ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး Ottoman Empire ၏ ကျဆုံးခြင်းကို ကြိုတင်ဟောကြားခဲ့သည်။ သူ၏တွက်ချက်မှုများအရ ဤအာဏာသည်... ၁၈၄၀ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁၁ ရက်နေ့တွင် ဖြိုခွဲချစ်ရမည်ဖြစ်ပြီး ထိုအချိန်တွင် Constantinople ရှိ Ottoman အာဏာသည် ကျိုးပျက်သွားလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ရသည်။ ထို့ပြင် ဤအမှုသည် အမှန်တကယ် ထိုသို့ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်ယုံကြည်သည်။”

“သတ်မှတ်ထားသော အချိန်အတိအကျ၌ တူရကီသည် မိမိ၏ သံအမတ်များမှတစ်ဆင့် ဥရောပ မဟာမိတ် အင်အားကိုးနိုင်ငံများ၏ ကာကွယ်မှုကို လက်ခံခဲ့ပြီး၊ ထိုကြောင့် ခရစ်ယာန်နိုင်ငံများ၏ ထိန်းချုပ်မှုအောက်သို့ မိမိကိုယ်ကို ထားရှိခဲ့သည်။ ထိုဖြစ်ရပ်သည် ပရောဖက်ပျောက်ကို အတိအကျ ပြည့်စုံစေခဲ့သည်။ ထိုအကြောင်းကို သိရှိလာကြသောအခါ များစွာသော လူအုပ်ကြီးတို့သည် မီလာနှင့် သူ၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များက လက်ခံအသုံးပြုသော ပရောဖက်ပျောက် အနက်ဖွင့်ဆိုခြင်း၏ မူများ မှန်ကန်ကြောင်း ယုံကြည်လာကြပြီ။ အဲဒီ လှုပ်ရှားမှုအား အံ့ဩဖွယ် အရှိန်အဟုန်တစ်ရပ် ပေးအပ်ခဲ့ရသည်။ ပညာရှိပြုရာထူးဂုဏ်သိက္ခာရှိသော လူတို့သည် မီလာနှင့် ပူးပေါင်းကာ သူ၏ အမည်များကို ဟောပြောခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်း၌လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြပြီး 1840 မှ 1844 အထိ ထိုအမှုတော်သည် လျင်မြန်စွာ ကျယ်ပြန့်သွားခဲ့သည်။”

ပထမနှင့် ဒုတိယအမင်္ဂလာတို့သည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဆက်နွယ်နေသော အချိန်ဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးအားဖြင့် ချိတ်ဆက်ထားကြသည်။ ပထမအမင်္ဂလာသည် တံဆိပ်ခတ်ခြင်း၏ ပုံရိပ်ဖော်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်၍ စတင်ပြီး ဒုတိယအမင်္ဂလာသည်လည်း တံဆိပ်ခတ်ခြင်း၏ ပုံရိပ်ဖော်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်သော ၁၈၄၀ ပြည့်နှစ် ဩဂုတ် ၁၁ ရက်၏ သမိုင်းမှ ၁၈၄၄ ပြည့်နှစ် အောက်တိုဘာ ၂ ရက်တွင် သတုတမတံပိုး မှတ်သတ်တော်မူသည်အထိသော သမိုင်းဖြင့် အဆုံးသတ်သည်။ အစနှင့် အဆုံးတို့သည် အာလဖနှင့် ဩမဂေ၏ လက်မှတ်ကို ဆောင်ထားကြသည်။ အကခြင်းမှာ ခရစ်တော်သည် ပဋိညာဉ်တရားကို တစ်ပတ်ကပြုအတည်ပြုပြန်မှုခွဲသော သမိုင်းတွင်ကဲ့သို့ပင်၊ ထိုကာလသည် အပိုင်းနှစ်ပိုင်းအဖြစ် ခွဲခြားထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ပထမကာလသည် ပထမ မိုဟာမက်နှင့် စတင်၍ ဒုတိယ မိုဟာမက်နှင့် အဆုံးသတ်သည်။ ဒုတိယကာလသည် “ဘုရားသခင်ရှုတော်၌ရှိသော ရှုအလူပူဇော်ရာယဇ်ပလုလင်၏ ဦးချိုလေးချောင်းမှ ထွက်လာသော အသံတော်” ဖြင့် စတင်ပြီး “ကောင်းကင်နှင့် ထိုအထဲ၌ရှိသမျှသောအရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မြေကြီးနှင့် ထိုအထဲ၌ရှိသမျှသောအရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပင်လယ်နှင့် ထိုအထဲ၌ရှိသမျှသောအရာတို့ကိုလည်းကောင်း ဖန်ဆင်းတော်မူသော၊ ကာလအစဉ်အမပြု အသက်ရှင်တော်မူသောသူအားတိုင်တည်၍၊ အချိန်မရှိတော့ဟု” ကျိန်ဆိုတော်မူသော ခရစ်တော်၏ “အသံတော်” ဖြင့် အဆုံးသတ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤလောကကို နောက်ဆင်းပါးတွင် ဆက်လက်ဖော်ပြသွားမည်။

“ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးတော်၏ အတိတ်ခရီးစဉ်ကြီးများသော သမိုင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သံသယကို ဖြေပစ်စေရန် စာတန်သည် စိတ်အတွင်း၌ နိုးဆွနိုးသမျှသော မေးခွန်းမဆို သူ၏ စာတန်ဆန်သော ဘုန်းတန်ခိုးရှင်အား နှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်ပြီး ဘုရားသခင်အားလည်း ပြစ်မှားရာရောက်၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကမ္ဘာသို့ တန်ခိုးနှင့် ကြီးမြတ်သော ဘုန်းအသရေဖြင့် သခင်ဘုရား မကပြုမီ ကျွန်ုပ်တော်မူမည့် သတင်းစကားသည် အမှန်တရားဖြစ်၏။ ၁၈၄၀ ခုနှစ်တွင် ထိုကပြောခြင်း၌ အသံများစွာ မြောက်တင်ခဲ့ကြသည်။” Manuscript Releases, အတွဲ ၉, ၁၃၄။